

[Kulturministeren]

For det første fordi der i Folketinget i denne samling er flere kulturområder til debat i forbindelse med fremsatte lovforslag, end der har været længe. Derudover er der jo forslag undervejs. Jeg henviser til, at Folkeoplysningsudvalget netop har afgivet sin betænkning, og til, som der er redegjort for i redegørelsen, at der er betænkninger på vej vedrørende kunstnernes skattemæssige og sociale forhold. Jeg afventer disse betænkningers aflevering i løbet af dette år.

Når det gælder idrætten, må jeg nok have lov at sige, at er der noget, der har optaget dette Tings kulturpolitiske debat igennem det sidste års tid, er det idrætten. Jeg mener at have hørt, da vi havde debat om idrætten sidste gang, at de samme, som i dag efterlyser synspunkter på området og bebrejdede bl.a. regeringen, at det handlede om idræt, nu bebrejder regeringen, at redegørelsen ikke handler om idræt ved denne lejlighed. Nå, men sådan er livet jo.

Jeg mener i øvrigt, at idrætten i øjeblikket i alle henseender er tilgodeset i forbindelse med gennemførelse af lottospillet og i forbindelse med, at Folkeoplysningsudvalget nu i sin betænkning lægger op til, at der på flere områder skal ske fornyelser på idrættens område. Den debat kommer Folketinget til at være med til at tage i løbet af den kommende folketingsamling.

Jeg mener ikke, at idrætten selv savner nogle meldinger fra Folketinget på dette tidspunkt. Nu er der reserveret midler, nu skal idrættens organisationer i hele dens bredde i gang med at overveje, hvordan disse midler skal anvendes netop til fordel for breddeidrætten. Jeg mener heller ikke, vi har svigtet på dette felt.

Så ville jeg sige noget til Socialdemokratiets ordfører, hr. Jimmy Stahr. Jeg har sagt tak. Det gjorde hr. Jimmy Stahr også og sagde, at der var tale om en venlig minister, og derfor kunne det være, det ærgrede ham lidt, at han måtte være kritisk på en række områder. Ja, man kan komme langt med venlighed, med fremkommelighed, men det skal selvfølgelig heller ikke blive en hindring, og derfor vil jeg i dag sige tingene lidt skarpere til hr. Jimmy Stahr, end jeg måske plejer. Det kan godt være, adressen mindre er hr. Jimmy Stahr, men mere hans folketingsgruppe.

Jeg vil sige til hr. Jimmy Stahr, og det bliver også til hr. Søren Hansen, som har taget ordet

ved denne lejlighed, at det lyder forjættende, men bliver til noget af en floskel, når man bliver ved med at tale om, at man vil forøge det kulturelle budget med 50 pct. Det er temmelig store beløb. I dag er det mere end 2 mia. kr. Hvis man vil tage det gamle Kulturministeriums budget, er det 1 mia. kr. Under alle omstændigheder er det en meget vanskelig opgave at tage på sig. Det er let at tale om det, det er heller ikke svært at fremsætte forslag, sådan nogle har vi i øvrigt ikke set, men kunsten ligger i at gennemføre dem, at samle flertal her i Folketinget for sådanne forslag. Derfor giver jeg oprigtig talt ikke så meget for disse astronomiske beløb til de kulturelle budgetter. Jeg synes derimod, vi skulle prøve at arbejde sammen, og det har jeg så forstået – nu må jeg vende tilbage til den lidt mere venlige form – at det kan vi også gøre om dette. Jeg har forstået, at Socialdemokratiet ikke siger nej til, at regeringen nu har reserveret 120 mio. kr. til en ekstra indsats på det kulturelle område.

Jeg er også nødt til at sige, når det hævdes, at det står så sløjt til kulturpolitisk, også af hensyn til de finansieringsmæssige muligheder, jeg er ked af at skulle sige det, men sandheden er jo, at da Socialdemokratiet trådte fra som regering i 1982, var der tale om tilbagegang, om nedgang i de kulturelle budgetter. Fra 1982 steg budgetterne igen, og det har de gjort lige frem til nu. Jeg behøver ikke gentage i dag, at kulturlivet ikke vil kunne undgå også at skulle bidrage til nogle af de almindelige besparelser, men indtil videre har der været tale om en stadig stigning i de kulturelle budgetter. Hvis det ønskes, kan jeg såmænd dokumentere dem sort på hvidt her i dag, men også ved anden lejlighed. Det er altså sværere, når man har ansvar, at få tingene til at hænge sammen.

Så må jeg også sige specielt til hr. Jimmy Stahr – og det gælder vist også fru Ingerlise Koefoed – som fremhævede, at når kommunerne pålægges så mange sparekrav, kan de ikke løse deres kulturelle forpligtelser, at kommunerne ikke pålægges specielle sparekrav. Kommunerne har i de seneste år og også for de kommende år indgået en frivillig aftale med regeringen om den kommunale økonomi, og de kommunale organisationer har udtrykt stor tilfredshed med, at det har været muligt igennem de senere år på frivillig basis at aftale, hvad vilkårene var for den kommunale økonomi.